

Bünyamin Tumlukolcu

- şiirler -

Yayın Tarihi:

28.02.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aba(bir ... tınısı)

Bir müzik kadar gerekli benim için:kendime kinim
Sakinleştiriyor beni.
İki elim arasında sıkıştığı an başım
Zamanın uğultusuna bakmaya hazırlanabilmek için.

/Sözcüğün uzun kavlınden,daha uzağa gitmeli;kendine/

Bütün azalarını harbe çağır
Tanrı umudunu kesmişken insandan
Minarelerden kaçmış şimşek esasıyla korkuların
Yasın
Şessizliğin
Öfken
Girsin harbe

Topyekûn yalnızlıktan,geceleri uyutmayan ağrılarımdan,seslerden
Ve sesler insanlardan gizlenen
Korkmuyorum
Ki
Son pazı kuvvetimle gizliyorum perdelerini gerçeklerin

-Gül yüzlü çocuklar görmesin karanlığını varolmanın-

-Başkalarına kalırsa her an dokunulmaktasın
Sır vermez dip odalara atılmış kahramanlığınla
Bana söz düşmüyor eğer düşerse
Gece yirmi dört cephelerinde ayna karşısında konuşmak, ölmekten kötüdür

Tüm bu (şeyler) kapısında tabela asılı evde
Cenazeden adam yaratmak piyesi
Durup dinlenebilecek sanki kasları
Aktörlük yaptığından emin duyacağı sözlerden
Daha ilk ses anahtar tıkırtısı
Yeni bir tertiple
Sahne bir: en zor görev gülümseme
Sahne iki: doğumunda seninle gelmiş boyundaki ilmek ile yaşamı öv
Sahne üç: kahve molası insan hatırası
Sahne sonu: zihinde mitralyöz merasimi
Sessizlik bandosu dahil

...aklım mı köpürüyor ne?
...ruh ızdırap içinde kıvranacak boyutta değildir, değil mi?

Sabah saatlerini bildiren göz kamaşıklığı
Önce kim?
"-önce sen"
Dirilen bir heykel olmalıyım
(Ağıtlarla)anlamlıydım olmalıyım anlatılanlarla
İşarettir çünkü çocuklar
Onlar(a) onlar(la)

... kaskatı bir esirlik (acı)
... kendime gelirken ayaklarım baltayla kesik(miş)
- Sarsıntı-
Sessiz atılım(devinim kayarak)
... bir şey yapmalıyım galiba"ama ne?"
Miladi takvimde yirmi altı seneye denk yüz yıllık soru
"inaniyor muyum gibi(balıklar güzel canlılar)"
Ruhumda dirilir mi öldükten sonra
Tanrı mı?
/Çok bulanıyoruz/
-en çok onlar mı?
-en çok onlar:genç oğlan ve kız onlar hayvanlar çiçeklerim unutulmasın
Düşecek gibi başlarına çağ
Yangın yerinde can telaşı tutulmaz
Gökten taş gibi yağarken acılar üstlerine
Oğullarım,kızlarım,hayvanlarım ve bitkilerim
Sizler
Geri adım atacaksınız
"Köy yerinde güç dengesi:köpekler"

Bezgin ve ıssız kalbime marş gibi vurur çağın medya deyimleri
Sen beni yargılayadur suç ver şiire
İnsan insana gebe kalem kaleme bir öç haberi!

Bünyamin Tumlukolcu

Acı

Tut ki bir yağmur damlasını gözlüyorum
Ağlarken farkedilmesin diye
Tut ki sakal bırakmışım hayli vakitten bu yana
Yüzüme yansıyan acı belli olmasın diye
Tut ki uyumamışım günlerdir
Yemek yemeyi unutmaya başlamışım
Vakit tamamdır işte
Sorgulamaya başlamışımdır insan olduğumu
El uzatamam ben, çağıramam

Bünyamin Tumlukolcu

Adam Yaratmak Piyesi

Ne zaman üflense yüreğimde yazmanın hücum borularına
Bir mezardan uyanan
Ve çamurla yıkanmış sözler dökülüyor
/Ve söz ki aklın son noktasıdır/
- Bulvarları yıkayan yağmurlarda anımsıyorum
Midas'ın anıt mezarınının bir dağın yontulmuş hali olduğunu -
Haber başlıklarında ıssız yoksulluğu memleketimin
Ölüm, ihanet, yoksulluk
Korkuyu kapışır taşlar
Espası tek gecede
Tutup ezip el tutan
Alnını bütün bir duvara dayayan
Ve sesleri bir orman büyüklüğünde yankılanan
Çarpan çarptıkça çoğalan çoğaldıkça çarpan
İşte asıl mesele baylar çoğaldıkça azalan
Güreşip bütün gelişleriyle
Minderde sessizliği arayan sesler bütünlemesi
Adım sonra her kapıya çağrılan
En korkulan gerçeği
Baş eğilince girilebilen
Kendi yörüngesinde dönen hapishane
Kılçal kökleri
Çağın canavarca duvarları ile yalıtılmış
Akıp giden suyu uyandırınca
Vakit dolmuştur
/Ve sırrım sessizce çalışıyorsa üzerimde benim
Gittikçe soğuyan cesetlerin selamını almışken üzerime
Ekmek kırıntıları döküyordur/

Denizde açan çuha çiçeği
Çöle kapı, mısıraya şerh
Zulme adalet ve hakikat, hakkaniyet

Yaprak duşlarına özlemle başlıyor
Kuruyan ağza kapak, akan göze sürme
Karlı yamaçlardan kızgın kaldırımlara inen kaydırak
Ardından aç karınlı insan selleri

Zufa bir cins ağaç!

Devlet sokağını bir ayyaş geçiyor
Halka verdiği cevap pandomim
Şişmiş kadınlıklarıyla kolları
İnsan şu başı nokta
Başlangıç rahim
Evveliyatında oyunlar
Oyunlar ölümle başlayan oyunlar
Göğsü kızgın köpüklü tayfası
Kadın ellerini biçimli gergin tutan
Sefalet ve istibdat altında oje bozulmamalıdır
Ve dursa dinlenecek sanki kasları
Bilmez ki sevgi sözlerini

Anlamaz rahatlığını sıcak bir akşam yemeğinin
Ve umulmadık anlarda sarsar kendisini
Aktörlük yaptığından emin herkesten fazla kendisinden
Kapanıyor içindeki çengeller
Köpek bastırıyor kanı
Toprağa kene gibi yapışmış adımlarla cürum işliyor
Merdiven altında adam yaratmak piyesinde

/Aklım uyuşmaya başladı
Hissizliğin yorgunluğu imrendiriyor mezarlıkların sessizliğini
Yorgunluk
Bitsin
Şimdi/

Toprağa dikili gözler neler bulamaz
Sonsuz gebelik ölümü suççuğu gibi döken hayat
Suları ve karaları uluyor birbirine

Temiz kıyafetler ile tahta önünde günler
Genç bir adamdım
Bir haber yolladım
Eski ve yeni efendileri
Taç giyme hevesiyle babasına kılıç kaldıran şehzadeyi
Ekmek hayali kuran çocuğun yaz günü üşüyerek daldığı uykusunu
İnsanlığın sonunda ikiye bölüneceği haberini ben yolladım
Erkeklerin ve kadınların donlarının altında harp kitapları taşıdığını
Kuşların göç yolunu değiştirdiğini
Çelik halatlarla balıkları
Yumurtalı balıkları
Yumurtada ki balıkları
Yok ettikleri haberini
Ben yolladım

-Oralı mısınız

/ Evsizim

-alın ve okuyun yaşamı kutsal saydığınız ilimlerle

- misyoner misiniz

/ değilim

İnsana olan sevgim kendime nefretimdir boyuna

/Katlan el ele katlandık
Yonttum taşı kendim çıktım
Kadını kelimeyle kurarlar saklarlar örtülerle
Karnında bir anne bir çocuk doğuruyor
Kanında kıpırdanma açık göğün
Önümde meydan halkları
Kan gidişmeleri /

Bünyamin Tumlukolcu

Asya

Bu gece devine devine yüreğimden geçen eylül.
Turnaları bekler göç yolu üzerinde konaklamış.
Asya! Asya! Asya!
Bir eski Türk ezgisi ister.
Seksenliklerin ince nakışlı kösteklilerinden.
Yakalamaya hevesli zamanı.
Kadınların köşe başı muhabbetlerine meraklı.
Bir yanı birbirini boğazlayanlarla dolu göl.
Diğer yanı Amerika.
Yukarısında yüreğimin kutup.
Avustralya uzak değil.
Ve Asya!
İşte ekmeği suyu coğrafyası.
Bizim buralar üstür diğer yerlere.
Sevda doğar bu coğrafyada.
Bir göçebenin azığında,
Sekiz köşe bir kasket anımsatır.
Bir gaz lambası.
Ve dur! Bak!
Duyuyorsun işte, O!
Sıcak bir tandır kokusu.
Pamuk pamuk sevda dirhemleri toprakta.
Bir çocuğun bilyeleri gibi darmadağın.
Topla yüreğim!
Onlar senin sesin.
Onlar sensin, sen onların.

Bünyamin Tumlukolcu

Atlas

/Sabah sekiz Atlas açılır/
Fırat taşmış Akdeniz kıskançlıkta
Değiştirmiştir adını, sakallar boyun kapatır
Soğuk bir hülya yastık altında
Tanzimat fermanında unutulmuş Hacivat

-Yalnız belki çocuklar için ezberlenir şiirler
Karadeniz hırçınlığında-

/Akşam sessizliğı Atlas kapanır/
Bir kahve durgunluğu notalar valsinde
Fenni keşiflerin arasında insan silüetleri
Kağı tekerinde enflasyon rakamları

Bünyamin Tumlukolcu

Bakış

Kentte hava değişimi
Yağmura hazırlık aralıksız
Yaşam tüm hareketliliği ile
Kaosu oluşturuyor
Doğru duydunuz yaşam bir kaostur
Kırmızı başlıklı kız hayal görüyordu
Kurt yemişti çoktan babannesini
Pamuk prenses zehirli elmayı ısırđı
Öldü artık öpücük döndürmez geri
Balkabağı yalandı, konuşan hayvanlarda

Bünyamin Tumlukolcu

Bendeniz

İspanyalı Felipe Armada hezimetini yaşattı!
Dev bir dingildi zira dinlememişti bakanı
Ağlamış mıydı sahiden
Onu kahraman yapacak tek mil filosu batarken?
Voltaire'nin hamiliğini yapan
II.Frederik ne bıraktı geride,
Sanssouci'ye defni törenle yapılmadan evvel ?
Ağlamış mıdır o sağ iken en büyük benim diyenler?
Örneğin çok sevgili eşi Brunswick-Bevern Prensesi Elisabeth Christine
Aldığı mücevherlere mi sarılmıştı ?
Hangi konuya önem vermeliyiz yaşamda?
Tüysüz İslender'in Hindistan'ı fethini mi övmeli?
Yedi kapılı Teb şehrini mi keşfetmeli?
Masalsı Atlantis'te boğulurken Tanrıkrallar
Yardım etmek için canını hiçe sayan köleler var bir de?
Köle olabilmek için tekrardan, kurtaran kendi sahiplerini.
Romeo ve Juliet yedi günlük bir macera
Geriye bıraktığı kan davası ve onlarca ölüm
Doğru hangi penceren bakınca görülür?
Evlü bir kadına aşıkta Kafka
Bu onu ahlaksız yapar mıydı
Asırlarca anlatılmaya değer miydi aşkı?
Bendeniz
Soruların girdabına yakalanmış bir keşif gemisi kaptanıyım
Gelin tanış olalım
İmkansıza aşık bir ahlaksız
Yerine göre en azılı katil
Duydum bir yerlerde hain olmuş adım
Kimisine göre kahraman
Oysaki asılsız hepsi
Heybemde yalnız kaybetmeye yakın bir iki kırıntı akıl
Yüzümü döndüğüm yerde bir gölge
Görmeden yapamadığım birkaç insan
Çoğunlukla alkollü kanım.

Bünyamin Tumlukolcu

Bıçak Sırtı

Gece bir ağırlık gibi çöküyor ruha.
Düşündükçe kendimi, gücümü, iç ağrı bu atılmıyor.
Bir kadın cümlesi "yoruyorsun kendini" .
Yanılığ bu!
Anadolu'da zaman, içime işler.
Ekmek girmemiş ev!
Ağlayan çocuk!
Dalgın baba!
Payını pay etmiş bir anne!
Pencere pervazında kedi!
Sokaktaki çöpün yanında köpek!
Kuşlar uykuda,
Kavgalarım birikti hayli vakittir.
Yorgunluk kambur getirdi bana.
Çabucak kalkmalı ve taş atan tanklar yapmalı.
Hücum düzeninde yürümeli üzerine.
Ortadoğu'da demokrasi bebek kanı.
Anadolu'da hayat bir tecavüz öncesi.
Ölüm muallak açlık ve zulüm kesin.
Bıçak sırtı kavga bu!
Ekmek, aşk, can kavgası.
Bir düşünüşte.
Gülen kadınlar, oyuncu çocuklar, eli kolu dolu babalar.
Bulvarlar festival yeri.
Simit öğün değil martı yemi.

Bünyamin Tumlukolcu

Bir (şey)

Bir şey olmasını bekliyorum
Oturmuşum kırık dökük bir iskemleye
Herhangi bir şey
Birbirine benzeyen günlerden
Aşktan, insanlardan, yaşamdan
Birbirini gırtlaklayanlarla dolu ülkemden
Kelimelerden ve noktalama işaretlerinden bazen
Şey işte
Bekliyorum
Tanrıdan dahi
Yeni yağmur düşmüş kaldırım taşlarına uzanmak
Aradığım yüze son kez bakmak
Bir kedi sevip
Çiçek koklamak
Son dizelerimi yazıp
Huzura ermek istiyorum
Bir şey bekliyorum
Şey işte
Bir şey

Bünyamin Tumlukolcu

Bir Anadolu Hikayesi

Bir Anadolu hikâyesi benim ki,
Kuzeyden iğrenç bir patlama kirletti.
Hiç doğmamış yavrumu,
Yaylalarımı kana buladı.
Doğudan bir ses; cahil kaldık biz!
İstanbul'da yükseldi gökdelenler.
İhalelerde öldü kardelenler.
Ege'yi ticarete kurban verdik.
Akdeniz hep solumda bir yara.
İç Anadolu cahil kalsın dokunma!
Alırız ekmeğini bir türbe bir duaya.
Emekli bekliyor kuyrukta!
Gazetelerde manşet,
Bir kadın daha tecavüze uğramış sokakta.
Gençlere iş yok!
Okumasınlar zaten.
Henüz astı atanamayan bir öğretmen.
Aile evinde kendisini.
Umutların yeşerdiği toprakta,
Bir alev peyda oldu nice vakittir.
Nevi şahsına münhasır dertlerim var benim,
Anadolu gibi!

Bünyamin Tumlukolcu

Bir Buçuk Saat

Karanlık sokaklarına dalarak şehrin
İnsan yutan apartmanlarına doğru
Yalın kılıç harpe girmeyi
Kavgayı ve dudaktan sızan kanın tadını
Mavzer soğukluğunda yürekten, aşkı ateşlemeyi
Ve
Barutunu Piaget'in otoronom döneminden almış gibi davranmayı
Bir ben bilirim

/Bir adam sahil boyunca başı önünde
Zihni kuşatan iyi dokunmuş bir imgelem midir ?
Haykırınsın o zaman, durun !/

Bir olur alalım sokağın sahiplerinden
Kedilerinden örneğin güvercin taklasından
Güvercin taklası komik gelir
Şimdi evet
Şimdiyse hayır
Sus! Şşş!
Çit!

Uzak insan tablolarında
Mütarekenin ilk sabahında
Kırılan camlar koşar adımlarla çığnemen
/Korku gerek tenlere/
Yanlış anlaşılabilir olabilir
Ağzımız yerlerde kaldı gerçekleri söyleyememek sebebinden
Sen dinç zaman işte kuluçkan
Doğurgan, cilveli ve meraklı
Merak! Şşş!
Çit!

/Uçak çelik rengi göğü parçalarda
Göğüs daralmasına bombardıman gereksinimi
Yıldırımın kaldırım taşları
Ayak mesafesi /

De ki onlara kayalıklar şiirlere gebe !
Ve de ki Tanrı gerçek olabilir !
Durum vahim bayım
Grev hakkını yürürlüğe koyalım
Öyle bir tabiat ki bu
Beşinci mevsim
Sıcak! Zemheri sıcaklığı!
Bizimle aynı yolda olanların
Yollarına el dokuması kilimler sersinler
Kilimin üzerine bir ayakkabı, bir kırbaç, bir zakkum suyu
Gelir çöker, zakkum şerbeti içer
Yanar isyan eder kırbaç hazırdır
Kalsın!
Kalmasın!
Kaçsın!

Kaçmasın!
Sus! Şşş!
Çıt!

(Korkum doğru çıkarsa
Maskeler erdemini yitirir
Çağın hastalığı yalnızlık
Ütanma perdesini yırtıp atar)

Şahit ol
Ayaklarında tozlarla boğuşurken götöldüler
Yaprak arkasında saklanan kadınlıklara
Yolları tuttular, vuruştular, ah etmediler
Düştüler ya da sadece düştü
Kendini çoğul tanımlayan
Acziyet içinde bir adam
Sözde dehlizleri olan
Maceraperest kaçamak gülüşlere
Düştü

Kendini arayan bir kadın için
Erkekler yalnızca basamaktır
Burada devrim olmaz
Basamak ol ve sıradakini bekle

/Gözyaşlarına boğulmadı
Sıradandı
Bir buçuk saate sığdırılmış hayat
Her imajında Tanrı ile.../

(Asla görülmeyecek
İşitilmeyecek
Varlığı öznel
Azapları masal bir Tanrı)

-Öyle mi gerçekten? Tanrı bu mu?
-Varlığına inandım bir buçuk saat sürdü
Gerçektir, sonra kayboldu
Şimdiyse sisli
Belki yarın
Ya da asla
Hiç
Şşş!
Çıt!

Korktunuz mu
Herkes kadar yumuşaktır karnım
Sokuldunuz bilirsiniz
Dikenlerimi batırmam
Sakin olunuz!

Ve şiir mesaisi

Bitti
Şşş!
Çit!

Bünyamin Tumlukolcu

Bir Devrin ığlığı

Sesin buğulu bir ekmek gibi,
Beynimin ırgat yemeğine eşlik eden,
İliklerime işlemeli bir öz sorgu.
Sor!
Bayım neyin devinimi bu?
Kaf Dağı'nın etrafından komün bulutlar.
Dağılacak elbet.
Benim başım neden dumanlanır?
Bir devrin çığlığını duyuyorum.
Kendi damarlarımdan saldırı altındayım.
Saygıdeğer Hanımefendi!
Neyin büyüsüdür bu?
Mezarlıklar ağının cesetleri canlanıyor.
Tanrı nuru, parlıyor.
Kuşlar uyandı.
Bir savaşı'n ortasında ne hakkınız var hanımefendi!
Canlandırmaya cesetleri.
Buzu kırmaya ve kuşları uyandırmaya.
Gökyüzü şahit ol!
Zaman şahit ol!
Doğa şahit ol!
Şahit olun ey evrenin tüm zerreleri!
Ben şahidim zamana.
Kendime sizlere.
Biliniz ve duyunuz.
Bu bir ilandır.
Aşk tarafından kuşatıldım.

Bünyamin Tumlukolcu

Bir Düşünce Aralığı

Anadolu'da zaman farklı kavram
Güneş doğar işe giden çocukların sırtına
Mesai sonu ölümlü kaza
Gazete sayfasında kaybolan
Ayaklı isyan bildirisi gibi adımlıyorum caddeleri
Vazgeçiyorum bağlarımdan
Kan mevsiminin ayak sesleri
Ölümümün yakınlaştığını bildirir
Konuşsam anlamayacaklar artık
Kedim, şiiirlerim, mesai arkadaşlarım
Evimde kurnazca eşyasını unutan kadınlar
Sokak lambası altı tek kurşun hatırası
Sanırım çok fazla yaş aldım
Haber bültenlerinde meclis konuşması bekliyorum
Üst üste bilmem kaçınıcı sigara
Açımda biraz, sanırım üşüyorum
Memleket kayıyor ayaklarımın altından
Bir şey şey olmalı bir şey
Mesela ölmeliyim ben
Çocukların gülmesi için
Parklarda gizli buluşan aşık cıvıltıları için
Kadınlar yerine ölmeliyim çocuklar yerine
Parasız babalar yerine
Hayvanlar yerine
Öyle ölmeliyim ki kederde benimle gelmeli
Açlık, şiddet, baskı, zulüm
Bir mesai sonu üç bacaklı terazide
Panayıra dönmüş halk önünde
Gözüne bakarak celladımın
Ben öylece ölmeliyim

Bünyamin Tumlukolcu

Bir Kedi Sığınışı

Bir kedi ile tanıştım bugün.
Dişi bir acıya dişi bir merhem.
Bir de hamile ki sorma!
Göğsümde uyduğunda hissettim yaşamı.
Kutsanmış anneliği,
Ve dahi rahimde kımıldayan heyecanı.
Ne lezzetli hissiyattır anladım.
İki sahipsiz hayvanın birbirine sığınışı.
Sığınış çıkarsızdır.
İğrençlikler çağında yara almışsa,
Hele bu bir anne ise,
Sığınış meydan okumaktır.
Dövüşmektir karanlığa karşı.
Sanatın büyüğü asil bir hırçınlığı da taşır.
Dişilik sanatsallığı da barındırır biraz.
Hem olmasaydı olur muydu?
İsme hacet yok!
İsimsiz kalmak var olmaktır belki de!
Adımı sadece okuyorum.
Duymadım nicedir, zaten gerekte duymadım.
Dişi bir yara anca dişi bir kutsallıkla sarılabilirdi
Hak bu ya hak!
Hakikat bu!
Sessizlik çok sesli artık evimde.
Ve bu sessizlik bir savaş çağrısı!

Bünyamin Tumlukolcu

Bir Kuşun Ölümü

Aigaios'un boğulduğu denizin suyu.
Yağmur olup düşüyor ruhuma...
Evimde ölüm.
Ah Juliet! Böyle değildi hikâye.
Şimdi gel bir benden, bir de Romeo'dan sor.
Damla damla hüznün,
Yaz bayım! Ölümler senin yüzün.
Parça parça alıyorsun Tanrım bu hakikat.
Ölümden gam yok, hedef yanlış.
Takılı kaldı saat bir can daha uçar...

Bünyamin Tumlukolcu

Bir Şehrin Saati

İnsanlar neyi arar bu şehirde.
Caddelerde sokaklarda,
Asfalt mahallelerde,
Çarşıda pasajda,
İnsanlar neyden kaçarlar.
Bu saatleri severim bayım.
Sessiz gösterişsiz nümayişizdir.
Büyük bir protesto baş gösterir bu saatlerde şehirde.
Bir ben bilirim.
Acil kapısı otogar camiler ve ücra göl kenarları.
Birileri mütemadiyen ağlar benim şehrimde.
Hiç acil kapılarında ölüm haberi beklememişçesine.
Otogar vedalarına hep geç kalanlar var birde.
Camilerin önünden geçerken öfkeli.
Çok yalvarmış belli dönüt yok.
Saat kaç?
Biraz gecikmişiz galiba.
Saat kaç?
Tam vaktidir.
Saat kaç?
Bu zamanlar.
Saat kaç dedim?
Sakin bayım binlerce yıldır.
Bu şehirde saatler hep aynıdır.

Bünyamin Tumlukolcu

Çocuklar ve şairler! En çok Kadınlar

Aynanın karşısında, modern yüzyıl kaftanı ile padişah
El dikimi / dikişleri gizli
Her yakın zulmün hisseli ortağı
Büyük kentlerde Suriye mantığı
Bütünleyemez mi yakından bakıldığında
Türkiye mezarlığında Bafra muadili sigara arayan çocukları

Kur'an bilmez adamlar
Yeni adı ile: Zulme karşı hadis biriktiren koleksiyoncular
Bir ben bilirim bir de onlar/onlarda padişahтан madalyalı
Çocukların gözlerinde ikinci Meşrutiyet
Yorulan bir şiirin ayak değiştirmesi

Yalnız Ortadoğu'da el altından satılan bir Atlas
Kim demiş kız çocukları okuyamaz!

Bakıldı ki kum saati, ters çevrilmiş
Çıt yok! usul diplomatlar toplantı masasında
/Toplantıya polisinde bandosu katıldı/
Askeri mızıka okulundan gelmemiş
Toplantı masasında onlarca bedende yansımış yalnız padişah

Ferman vaktidir halk sessiz çoğunluk uykuda
Yalnız yirmilik çocuklar bir de ben
Dört kulak ferman dinlemekte

/Tüm suçlu çocuklar, hayvanlar, kadınlar, bilenler/
Söyledi bakan geçen görmüş çocuklar oyun oynamış
Hayvanlar nasıl olurda yaşar
Bir de kadın gülmüş sokakta
Hiç devlet terbiyesi almamış gibi
Bilen birisi konuşmuş ulu orta yerde alınmış bizim hamal arkadaş
Varmış huzura anlatmış
Bilen konuşur mu öyle orta yerde
Tez vuruldu kellesi
/Hamal şikayet etmiş/

Ezan vakti geldi "essalatü hayrum minen nevm"
Uyuyarak kılar bizim emmi gitti sonuçta camiye

La ilahe illallah karac'oğlan hain imiş öyle dedi kürsüde
İmam göğsünde nişaniyla
Siyasi ihtişamıyla
Yutkundu ve "haberi" verdi
Şairler ve çocuklar suçludur!
Bir de kadınlar en çok ağaçlar!

Sarı kafalı Osmanlı Tarihçileri
Selanik bohçası bir delik pabuç
Sirtında insanın hüzün kamburu
Kapısında bağlı aynı sarılıkta it
Deniz korkusu üç beş kara parçası

Bünyamin Tumlukolcu

Çöküntü

İskender'in son hırsı, Hesiod'un son şiiri takılmış
Bu sessizlik çağına
Yalın ayak ve aylak dolaşıyorum artık
Güneşin ve gecenin altında
Görmediğim her şeyi görüyorum
Yalnızlık güdüsü, ahraz insanı bile bulsa dile indirger
Yaşamak ölmenin hüznünü barındırır
Bahar ayları kadınlarını kopardığınız için öfkeli
Şimdi bu bir sorgu baylar!
Äkrepten nefret edip zehrini pazarladık
Kuşlara şiir yazıp kafeslere kapattık
Babil asma bahçelerini üzerimize alındık
Fakat; bir kadının sıkıntısını gidermek içindi / kaçırdık
Hasret giderelim diye egzotik ağaçları yerinden ettik
Kadınlara aşık olup onları öldürdük
Neyin devinimi bu baylar?
Akşam haberlerinde bir adam
"Keşke bizimde evimiz yansa diyeceksiniz!" dedi
Sevginin darağacı kurulduğunda
Keşke bizde adam gibi gitseydik ölüme diyeceksiniz

Bünyamin Tumlukolcu

Devrimdi'r

Sevginin ve insanların boğazlandığı bu çağda,
Seni sevmek başlı başına bir devrimdir.
Yalın kılıç yürümektir zulmün üstüne.
Banka dolu caddeleri terk edip,
Patika yayla yollarında adımlamaktır.
Çok sesli bir akşam sofrasında,
Ekmek bölmek gibidir.
Doludizgin mısralarla koşmaktır İskenderiye'ye.
Semerkant'ı aşip Buhara'ya,
Selanik'e Kosova'ya,
Bilimsel metotlarla inceleyip,
İlmi derecelerde kabul etmektir.
Seni sevmek başlı başına bir sözleşmedir.
Uluslararası tüm sözleşmeleri yürürlükten kaldıran.

Bünyamin Tumlukolcu

Dostum Ahmet Ata'nın doğum günü adına kaleme alınmış şiir

Gökyüzü neyin oluyor senin çocuk?
Tanıdık eserlerden ilham
Antik tiyatrosunda yaşamın
Monologların ile yükseliyorsun
Senden doğacak yeni neslin atılımları
Senden esecek Akdeniz'in nadide rüzgarları
Seninle yeşerecek Anadolu'nun bozkırları
Saçlarından tutuşan orman mı
Akla ziyan bir şey elektriğin
O ışık zengiliğimi giyindiğin
Uzay tozlarından mı yıldızlardan mı
Gökyüzü neyin oluyor senin çocuk?
Kapılma bir kadının kaçamak bakışlarına
İçi dışı Smyrna, yansımın keder
Akşam saçaklarından damlıyor
Maria Dolares ağlıyor
Kapısında dur zemherinin
Böyle rüzgarsız kalmışlığın
Sancın,el ele tutuşmuş geziyor
Gazeteler yazıyor cinayeti
Kordon'a bir avuç kan döküldü
Ay ışığı yansıması bu nerede görsem tanırım
Karanlığın içinde mızrak gibi bakışın çocuk
Sahi gökyüzü neyin oluyor senin?
Keman notasında doğum sancısı
Bir ben duyuyorum bir de Venedik gondolcusu
Ey çocuk dur dinle bir
Yıkıntıdan bu seslenişim
Doğuşun bulvarlara çocuk sesleri
İnişi gökyüzünün şimşekler ile
Doğması seninle baharın
Saatin tik-tak larının duruşu
Sen şiirinin sessizliğin
Bil! Duy!
Anlamaz etiyolojik iddialar kaosunun ortasında olanlar
Bir ben bilirim bir de İzmir'in saat kulesi
Sahi çocuk gökyüzü neyin oluyor?

Bünyamin Tumlukolcu

Durak

Temsil yollardan dengelenmiş güç istemi
Varoluşsal boşluğun kendini gösterdiği maskeler
Kalem, kağıt, tütün sesizlik
Masanın dolu olduğu bir gece
İmgelerle kıymık gibi gözlere batan sömürüler
İçi kirletilmiş ninniler gibi
Beyninde yankılanır çocukların
Metropolde zaman
Şu penceren yansıyan çok katlı apartmanlar
Mezar taşıdır insanlığın
Söz gelimi ilk isim
Kötü sabah ajansı
İntiharlar kol gezer açlık hakikat
Tramvay durağında köstekli saat edası
Mutsuz silüetler
Hız cabası
Yolculuk nereye bir iki yada üç durak
Cansız duraklarda hareketlilikler
Bir kadın cilveli güzeldede hani
Gözleri derin ve sonsuz
Keder alın yazısı karşımda çağ anıtı
İsmi çocuk kilo bazında ağırlık sırtında
Mitolojik bir anımsama
Atlas sen misin?
İhtiyar bir surat kurak toprak edası
Ölüm öncesi durgun ve yavaş
Zaman azalınca yavaşlar
İzafiyet kağıt üzerinde
Genç heykeller donuk ifade
İfade dedimse ifade ha
İfadesiz ifadeler
Simitçi sesi yüksek ton
Zam gelmiş ekmeğe una suya tuza
Ve yaşama
Yaşamak pahalı şey
Ekmek kavgası, can kavgası, aşk kavgası
Bir mesai sonu akşam masası bu bayım
Günlük trejedi notları
Etiketlendim yakın zamanda
Garip bir melankolik olarak
Gocuntu yok
Bir vatan kaybediyoruz ve bu tüm sancısıyla
Kan mevsimini çağırıyor
Bir yaşam kaybediyoruz
Bu kederi kimlikleştiriyor
Yüzüm asık, belki vazgeçmiş görünür
De ki sessizlik ağır konuşur

Bünyamin Tumlukolcu

Duyumsama

Bu ne ışık!
Gece ortasında bir önceki gece benzeri iken
Taze akkor sinir ve damarlarımda!
Ve bir güdünün gizemleri
Doğa güçlerini çevremde sergileyen.
Ruhum ve duvarlarım tartışılıyor
Sessiz düşüncelerim arasında
Şimdi anlıyorum bilgeyi
Ruhların dünyası kapalı değil;
Duyuların kör, kalbin ölü!
Haydi, sevginin çömezi, yun eğil
Az sonra gelecek sabah kızılığıyla fani göğsü !
Nasıl da her şey bütüne dokulanıyor!
Biri öbüründe işliyor ve yaşıyor
Nasıl iniyor çıkıyor göğün güçleri?
Birbirine sunup altın güğümleri
Bereket kokan kanatlarla
Gökten kovulmuşlarla
Evreni uyumla! Ne oyun?!
Nereden tutayım seni, ayın kadını?
Nasıl da değişik bu imin bendeki etkisi
Sen, ey yerin ruhu, daha yakınsın bana;
İşte yüceliyor azabım ve korkum
Sanki yakıyor/ yeni şarap birden içimi
Cüretini duyuyorum dünyaya açılmanın
Yeryüzü sancısını, mutluluğu taşımanın
Fırtınalar ile durmadan boğuşmanın
Batan geminin gıcirtısına aldirmamanın
Bulutlanıyor hava üstümde!
Ay saklıyor şavkını/ fener yitiyor
Buharlaşıyor/ seğiriyor kırmızı ışınlar
Esiyor bir ürperti kubbeden aşağı
Ve sarıyor beni!
Duyuyorum,süzülüyorsun çevremde,
Yakardığım beklediğim ruh
En sevdiğim türkü kitapla kavrayıp ruhun imini
Gizem dolu sözler söyler
Kızılsı bir yalım çakar, bu kadın neden kaçmaz?

Bünyamin Tumlukolcu

Dün, Bugün, Gelecek

Biliyorum bir yerlerde ismi anılıyor
Ekseriyetle geçmişin
Etiyolojik iddialar kaosunun ortasında
Unutulmuş, kaybolmuş
Gelip geçen ölümlü insanlar
Antropogoni hikayeleri/ anıların celladı
Zaman bir dişi ile özdeştir
Geçmişin döllenmesi medeniyetleri başlatır
Temel taşlarında hareketlilik
Ve beklenen hakikat
Rahme ulaşan hücre, zaman
Bugün, rahmin içinde bir kımıldama
Çırpınış, arzu, mücadele
Hayatta kalma sancısı
Zamana tutunma, üretmeden tüketme çılgınlığı
Doğum öncesi doğaya verilen sancı
Ve gelecek doğumdan sonra

Bünyamin Tumlukolcu

Düşünce

Karanlık sokaklarına dalarak şehrin
İnsan yutan apartmanlarına doğru
Yalın kılıç harpe girmeyi
Kavgayı ve dudaktan sızan kanın tadını
Mavzer soğukluğunda yürekten, aşkı ateşlemeyi
Ve
Barutunu Piaget'in otoronom döneminden almış gibi davranmayı
Bir ben bilirim

/Bir adam sahil boyunca başı önünde
Zihni kuşatan iyi dokunmuş bir imgelem midir ?
Haykırınsın o zaman, durun !/

Bir olur alalım sokağın sahiplerinden
Kedilerinden örneğin güvercin taklasından
Güvercin taklası komik gelir
Şimdi evet
Şimdiyse hayır
Sus! Şşş!
Çit!

Uzak insan tablolarında
Mütarekenin ilk sabahında
Kırılan camlar koşar adımlarla çığnemen
/Korku gerek tenlere/
Yanlış anlaşılabilir olabilir
Ağzımız yerlerde kaldı gerçekleri söyleyememek sebebinden
Sen dinç zaman işte kuluçkan
Doğurgan, cilveli ve meraklı
Merak! Şşş!
Çit!

/Uçak çelik rengi göğü parçalarda
Göğüs daralmasına bombardıman gereksinimi
Yıldırımınmış kaldırım taşları
Ayak mesafesi /

De ki onlara kayalıklar şiirlere gebe !
Ve de ki Tanrı gerçek olabilir !
Durum vahim bayım
Grev hakkını yürürlüğe koyalım
Öyle bir tabiat ki bu
Beşinci mevsim
Sıcak! Zemheri sıcaklığı!
Bizimle aynı yolda olanların
Yollarına el dokuması kilimler sersinler
Kilimin üzerine bir ayakkabı, bir kırbaç, bir zakkum suyu
Gelir çöker, zakkum şerbeti içer
Yanar isyan eder kırbaç hazırdır
Kalsın!
Kalmasın!
Kaçsın!

Kaçmasın!
Sus! Şşş!
Çıt!

(Korkum doğru çıkarsa
Maskeler erdemini yitirir
Çağın hastalığı yalnızlık
Ütanma perdesini yırtıp atar)

Şahit ol
Ayaklarında tozlarla boğuşurken götöldüler
Yaprak arkasında saklanan kadınlıklara
Yolları tuttular, vuruştular, ah etmediler
Düştüler ya da sadece düştü
Kendini çoğul tanımlayan
Acziyet içinde bir adam
Sözde dehlizleri olan
Maceraperest kaçamak gülüşlere
Düştü

Kendini arayan bir kadın için
Erkekler yalnızca basamaktır
Burada devrim olmaz
Basamak ol ve sıradakini bekle

/Gözyaşlarına boğulmadı
Sıradandı
Bir buçuk saate sığdırılmış hayat
Her imajında Tanrı ile.../

(Asla görülmeyecek
İşitilmeyecek
Varlığı öznel
Azapları masal bir Tanrı)

-Öyle mi gerçekten? Tanrı bu mu?
-Varlığına inandım bir buçuk saat sürdü
Gerçektir, sonra kayboldu
Şimdiyse sisli
Belki yarın
Ya da asla
Hiç
Şşş!
Çıt!

Korktunuz mu
Herkes kadar yumuşaktır karnım
Sokuldunuz bilirsiniz
Dikenlerimi batırmam
Sakin olunuz!

Ve şiir mesaisi

Bitti
Şşş!
Çit!

Bünyamin Tumlukolcu

Düşünce Ve Sessizlik

Kuzeyli beyazın telsizinden gelen cızırtı
Kimi vuracağımızı bilmiyoruz hepsi bize benziyor
Lavanta kokuları
Yayıyor, yayılıyor
Kırık kaburgalarından çocuklar ve kadınların
En alt düzey bir memurun koltuk altında
Üzeri Top Secret mühürü ile mühürlenmiş
Deriden /Mutlak ki insan derisinden/
Asya bilgileri taşıyan dosya
Havalimanında Ortadoğuya uçmayı bekliyor
Ortadoğu zamanının hükmünü kaldıran coğrafya

/Aşık olacak yaşlarında çocuklar
Kasınlarını ovuyor ekmek parası için fabrikanın
Kadınlar zarif giysilerini çıkarmış
Yağ ve kir içinde yüzleri
Hak yenilen sofrada hastalanırım olağandır/

Kiliseleri ortak Pazar günü birlik orak çekiç
Fundo Bismillah! Boğazlar Möntro kilidi
Birkaç tehdit parlamanto kararları
Camide çağrı bildirisi günde beş vakit minareden
Anadolu'da bilim adamlarına idam kararı
Stoltenberg emriyle silahına davranıp nişan almış Petr Pavel
Buzul coğraftaları kanı gizleyen et parçası hedef önünde

/İnsan yüzleri
Vedalaşan, iç ağrıları gömlek üstüne çıkmış
Korku... gözyaşı taşıyan insan yüzleri
Başak tarlası çocuk avuçları
Fotoğrafını çekiyor asırlık pisliklerin
Tövbe vuruşları, Tanrı'ya ulaşmıyor
Gramafonda Kirsten Flagstad ağız açık sesi çıkmıyor/

Üstüm başım pislik içinde, uykusuzluk cabası
Aşka sırt çevireli kutsal; sabah ve akşam üstü
Gece hilali boğdu Akdeniz'de
En çok gece karanlıkta şimdi bir de ben
İfrit namazı istikametsiz selasız olur
Toprak altında kıldılar cenaze namazımı öyle gördüm
İçim hep bir kuşku yanardağı patlamaya hazır

Seslenme

- Ne yapıyorsun gömüldün yine kendi içine
- Hiç, sadece öyle işte

Kabullenmediğim yaşamda tanımadım bir şehrin ortasında kaldım
Ülkeler bileyle peçesiyle zulüm saçıyor
Anadolu istibdat altında; grevler insanca yaşam için
İş kazaları, her gün, normallik
Göz yaşları, bir kahve ikramı, insan bağırtıları
İntihar ediyor kurumuş yapraklar

Öturdum ağlamamak için tırnaklarımı yiyorum
Üç beş petrol, kuyu, Yusuf hatırası
Tanklar çarpışan araba
Dolar bir secde aracı
Tanrı unutalı çok oldu insanoğlunu
Yeni bin yılın ilk çeyreğinde sessizlik can yakıcı

Bünyamin Tumlukolcu

Ece

Sabahın kervan geçmez konak tutmaz dakikaları
Göğsünü çıplın baldırlar açık
Çıplın
Etinden ayrılırcasına
De ki bir deli akıl bu-insanlığı yokuşa itecek
A vitrum vinum, et mulier a sententia
Yalnızlıktan dem vurursun
Hayatın doğrusallığı tartışmaya açık
Bir kadın cümlesi/bir günde portakal soymayı öğrendim

Bünyamin Tumlukolcu

Eftalya

Sen umudusun, sokak aralarında top koşturan çocukların
Saçların bozkırda bir yörük çadırı
Dağ başında mest eden kekik kokusu
Yunus'tan Mısri'ye bir sır durur
Heyhat!
O sırdır durur, bin yıllık dem vurur
Gözlerine aşık olmuş iklim-i Rum
Seni tanıyamaz mısraları binlerce yıllık tabletlerin
Fakat; tanıyacak bu rezil yüzyıl ve ilerisi
Gergefinde bir tohum
O tohumda Anadolu'dan bir medeniyet durur
Ben de bir sen peydah oldu nice vakittir
Vakit sen olmuş, ismin hükmetmiş vakte
Haydi doğrul nicedir uyursun
Yoksa sen saklar mısın Asya'dan huzur
Huzur durur, sen uyan yedi iklim huzur bulur

Bünyamin Tumlukolcu

'ehvenişer

Sırası mı mehtabın yahut uzaya yıldız serpiştirmenin
Birden geldi yağmur yüklü gemiler
Beş parasız, tütün acılığında dil
Ve beklerken Kamana Pontika kentinden son şiiri

Birden oldu her şey/dökülüverdi dudaklarımdan
İran'da bir kızın Azeri ağdı misali
Zephyrion'du acıya vücut giydirmiş kent
Patika yollarında Hamamizade İsmail Dede Efendi çalınmadığı vakitte

- Güneşin doğmasına ne kadar kaldı?
-Nereden baksan Semerkand'tan Mersin Limanı'na arşın hesabıyla ...

Bir kadın vardı aynı yüzyılda kimlik taşıyan
Çıktığı vakit sokağa
/ "gülümseme kantosu" eşlik ederdi /
Güneş mızrak boyu yükseldi ise bir de
Anadolu sokaklarında şairler türerdi saf saf

Yasaklı sevişmelerden soluk soluğa çıkıp
Sahil boyunca düşünmediyse
Basmakalıp düşüncerden bir şilep sesi uyandırmadıysa
Sessizlik makamına gelmedi ise
Artık çay vakti gelmiştir/güneyden gelen göç kadar kara

Harp kaldırımında aşk dizelerini karalamalı insan
Sustalı bir bıçak taşıyan onbeşlik çocuklar kadar hırçın
Jön Türkler'den kalma atılımcılığıyla
Fakat ezmeden Halife'yi de
Notre Dame'da yeniden kambur olmak gereksiz
Yel değirmenine savaş açmakta örneğin;
Yersiz !
Harp kaldırımalarında aşk dizelerini karalamalı insan

Ne vardı yani geceleri uyumadıysam
Felsefe okuyup, iktisat çalıştıysam
Şiir yazıp,bolca tütün içtiysen
Benim suçluluğumda envarül aşikin'de geçer mi ?
Nuh'un Hâm'a bedduasını taşıyor insanlığın yarısı
Ne vardı yemek yemeği unuttuysam
İstibdat rejimi sarkaçlı saat gibi kıyameti getirirken
Sessizliğimi idam mahkumiyetine çarptırılmış hürriyet fedailerinden alıyor
Mısraları mı yağlı kurşunlar gibi savuruyorsam ne vardı?
Tatyos Efendi bestelerini bir şairden çalmamış mı hem?
Şehri yalın ayak dolaşılıyor, sürekli içiyorsam
Ne vardı yani ?
Sürgün şairlik madalyası değil midir
Kendi yurdumda kentten kente
Kendi kendime ferman verip sürüldüysem
İdam fermanımı bir gece Şeyhülislam olup fetvaya çevirdiysem
Tarz-ı kadim ile sevdiysen seni
Ne olmuştu sanki?

Tanrı'nın yarattığı sokaklarda dolaştığı zaman
Adına kör karanlık diyorlar
Ay aldatılacak
Güneş henüz birkaç aylık piçini düşecek sokaklara
Böyle vakitlerde hıncımdan
Flavianus'ta söz alıp
İmparator Vespasianus'a sövüp
Baalbek'e çıplak ayaklarla yürüyerek Baküs'ü tükürüğe boğasım gelir
Pire'li tayfalardan nefret ederim oldum olası
Tüm onurlarını belki Hong Kong'da piring vaktasına satarlar bu karanlıkta
Bak yine inanasım yok işte
Mevsimlerin senin dışında oluştuğuna
Tanırsın beni
Asiyim hala, çirkinim, küfürbaz, kavgacı
Ve biraz daha sarhoşum
Hala senin Tanrı'lara güzelliği öğrettiğine inanıyorum
Evrenin sana bakarak yaratıldığına
Suyun en serinleticisinin senden aktığına
Hala reddediyorum kutsalları
Ve hala küfrediyorum yoksulun cebine el atana
Sense zarıfsın, berrak
Kutsanmış dişiliğinle doğurgan
Vahşi biraz, hırçın olabildiğince huzur verici

Savaş ise işte savaş
Sen süt kadar beyaz, cennet pasaportlu
Ben zift kadar siyah, cehennem tutsağı
Güneş geçmiş yüz arşın boyu Semerkand'ı
Sokağa dökülme vaktidir

Bünyamin Tumlukolcu

Ekimin bir'i

Yalnızlığın esef tezahürü ile bulutlarda yağmur özlemi
Sabahtan akşama,akşamdan sabaha
-benden çok çocuklar ve hayvanları düşünüyorsun-
Cümlesi ile terkedilişimin üzerinden geçen
On dört milyar yıl sonrası
Yine aynı cephede soluk alıyorum
Hatıra;cüzdan içinde vesikalık

Bünyamin Tumlukolcu

Fotoğraf Karesi

Tik tak tik tak
Duydunuz mu?
Tik tak! Zaman gidiyor
Sararıyor fotoğraf karesi

Bir kızın babasının elini tutuşunu gördüm
Özlemiyle sonsuzluğa yükselişini
Ki zaman gidiyor
Fotoğraf sararıyor

/Tam vaktidir! Yağmur nerede!
Eğer şairsem, yağmurdan korkuyorsam
Vaktidir bir kız tutarken elini babasının
Yağmalısın!/

Kesik birer kol gibi çökmüştü hüzün
Gökyüzünde bulutlar yürüyor
Sabah kapımı çalacaklar
İsmi bilmiyorum ne olacak
Kırmızı bir satır hatırlayacağım
Gece bir kesik kol gibi çöküyorken sokağa
Ay ışığı yansırken pencereden
Bu kızın acısını yükleyeceğim sırtıma

/Adana Garına devrildiğim günü hatırlayacağım
Kente girişimi
Şehri alışımı
Hücum seslerini anımsayacağım
İlk dertleşmesinde insanın insan ile/

İçimde köpek gibi hırlayan yalnızlığım
Kudurmaya başlayacak tekrar bakarsam fotoğrafa
Babasının elini tutan kıza
Tik tak! Zaman gidiyorken

Susmak hakkımı kullanacağım
Dalıp ıssız yalnızlığında koynuna geceyin
Bakarken gözlerimin şavkı akarken fotoğrafa
Zaman gidecek
Ayak sesi, şair tarzı ile tik tak
Sokak lambalarından öksürük sesi yükleyecek
Sen rüyasını göreceksin kızım
Ağlamayacaksın
Durup dururken dalmayacaksın

/Bütün bir sonbahar ağlayacaktı
Bu sabah ezanında şiir ezberlenmeyecekti
Bir kız elini tuttuğu haliyle kalacaktı babasıyla
Ben yazacaktım, yazdım/

La ilahe illallah
Takrip gücü yüksek bir bombadır bu fotoğraf

Patlar
Şair ölür
Tik tak! Zaman gider
Bir kız babasının elini tutar
Duvardaki saat durur

Bünyamin Tumlukolcu

Gece Konuşmaları

Göğsümde kanat çırpan felaket uğultuları,
Dağların üzerine kar düşünce,
Sıra Selviler gibi uzanır.
İnadım ve kemikten daha sert yalnızlığım.
Baharın rayihasına kapılmamış.
Donmuş toprak kadar küskün.
Bulvarlarda bıraktığım çocukluk.
Ağulu aş kaplarına tekme vurunca,
Gözyaşları kol içlerine silinir.
Terk etmelerim birikti hayli vakittir.
Ne yapsam, nereye gitsem.
Bir kimlik gibi taşıyorum.
Kalemimi ve hüznümü.
Bir kavganın ortasına atsam kendimi.
Sonu belirsiz olandan,
Kulağıma ilişir kuş sesi.
Yaşamın anlamı nedir?
Sevmek için çöle mi düşmeli?
Ya da delmeli mi illa bir dağı?
Odun mu sırtlanmalı bir dere den bir dere yoluna.
Saygıdeğer baylar gereklidir vazgeçiş.
En çok kendinden geçiş,
Bir kadın kahkahasına kapılmayalı hayli geçti.
Bir simidi çayla yemeyeli.
Kuşlara yem atmayalı.
Bir sahafta tozlara karışmayalı.
Biliyorum tanıyorum!
Kuşlar biliyorum, örneğin uçmak istemeyen.
Yaşayanlar biliyorum, ölmek isteyen.
Ölümler biliyorum, yaşamak isteyen.
Hep isteyenleri biliyorum.
Biliyor duyuyor ve anlıyorum.
Fakat en hırçınından reddediyorum hepsini.
Yüreğimi parçalara ayırıp,
Dağ bayır dağıtıyorum.
Umudumu çocuklara bırakıyorum.
Kadınlar şiirlerde güzel.
Ben vazgeçiyorum baylar.

Bünyamin Tumlukolcu

Gökyüzü Saati

Var olanın dayanılmaz hissizliğinde,
Bulvarlara dökülüyorum yalın ayak.
Anaların pencere önlerinde,
Devleşmiş gölgesini izliyorum.
Yalın kat bir don için.
Kaldırımlarda çıplak ve vakur çocuklar.
El açmış düzene karşı,
Ağrı başlar gökyüzü saatini kaçırmaz.
Kışın senfonisi bahara kısılır.
Bulvar önlerinde dikelen ağaçlar şahit.

Bünyamin Tumlukolcu

Gözlem

Kara bir ağaç gibiyim köklerinden bağlı
Her şey harp düzeni alıyor
Tutamıyorum katı bir çağ bu
Dere yatağına sığınıyorum
Söze, öze sığınıyorum
Mitralyöz gibi kelimeler
Zamanın çıkmazında almış bağlamışsınız beni
Belki otuz, belki kırk
Kim bilir doksan yıla belki de
Yıllara güvenenler var/ gülünç
Güneşi takibe almış harbi beklerler
Sizin güveniniz sınırlı döngülere
Ben mezarlıkların karanlık çağına dayanıyorum
Bir yaşamı büyütüyorum ellerimle
Bir yaşamı uyguluyorum -her şey bir hücum düzeninde-
Yerde, gökte, her yerde
Dallarında bir ağacın/ kadim köklerinde
Boğuluyorum - bağlanıyorum-
Ben uzak yılların harbine aşınayım
Görürsen beni yalın kılıç kalkmış hücumu
Sor!
Nasılsın?
Gergefinde hayatın, idamlık bir mahkum
Üç bacaklı terazi geçiş kapısıdır/bilinmez
Anlaşılan o ki Raskolnikov'un iç ağrısı / zamanı kapsar
Ki kelimeler mitralyöz mermisi gibi yağarken üzerine
Ve harp düzeninde insanlık
Geçmiş zamanların mezarlığıyım.

Bünyamin Tumlukolcu

Günlerden Bir Gün

Bugün ölmek üzere olan bir adamın sakinliği var üzerimde.
Bir o kadar ki,
Yetişmeyen umutlarında telaşı.
Yazmanın zor olduğunu savundum hep.
Yazmak inat etmektir.
Yazmak nefes almaktır okyanusun altında.
Ölüm bize gelmezdi biz ona bu denli koşmasaydık.
Ve hayallerimiz gerçek olurdu; çok Şey istemeseydik.

Bünyamin Tumlukolcu

Hüseyni Makamı

Alıştım artık gırtlığımda bileyli bir ustura ile yaşamaya
Hüseyni makamında sela beklentisi yaşıyorum
Vardiya yemeğinde çıkan elmayı
Gazete kağıdına yağlı ellerinden leke geçmesin diye sarıp
Utangaç ve küfür eder bir eda ile
Evladına götürmek için cebine koydu bir baba
Hayat anların toplamıdır
Bir an yaşar insan, hayat o dakika bitmelidir
Sordum usta yasak olduğunu bilerek neden diye?
Hanım beslenmesine koyacak bir şey bulamadı
Dedi
Duydum
Dedi
Öldüm
Dirildim
Bu boktan hayata atılmış denek fareleriyiz
Tanrının ego tatmini
Bir yanım
Yaşama kavgası
Bir yanım hudut bekleyen asker gibi mutluluk gözcüsü
Bir yanım aşka talip
Bir yanımda intihar isteği
Yazmak bir bıçak gibi saplanmakta göğsüme
Şu sıralar
Balık tutan adamları izlerdim çocukken
Gelmiyorlar sahillere sanırım küstüler bana
Pullarım küf tutmaya başlamış
Sağır bir adamın bestelerini ezberledim
Kör bir adamın tablolarını inceliyorum
Adana'ya yağın kardan çabuk kaybolan kadınlar
Toroslardan daha soğuk adamlar
Gördüm, tanıdım
Tek sığınak güven
Güvensizlikler coğrafyasında
Ve alıştım gırtlığımda ölümün soğukluğu ile yaşamaya

Bünyamin Tumlukolcu

İntihar Güzellemesi

Tak
Tak
Tak
Saat mi? Topuklu ayakkabı?
Masaya vurulan kalem sesi?
Yanlış!
Ne peki ?!
Bilmem düşünmedim
İyi değilsin!!
İyi olmak yaşayanlara mahsus, değil mi?
Sorguluyorsun sadece yaşa
Neyi? Neden? Ne için?
Soru çok!

Varoluş acıdır
Şiir yazacak saatlerde, ölmemeye uğraş
Memleket uzak, gençlik uzak
Haydi kalkıp Ziggurat'larda insan yakalım
Tanrıdan af dileyip, yeminler edelim
Deli saçması bunlar!

Gökyüzünü seyredecektim ışıklar kirletmiş
Sinirlendim yürüdüm
Belediye parke taşlarını düzgün döşememiş
Düştüm
Kalktım
Susadım, suları kirletmişler
Çocuklar onları sevebilirim dedim
Yaklaştım
Korktular!
Dokunmuşlar onlara
Kitap okuyup, öğreneyim
Obskürantizm!
Bilgiyi hapsedmişler

İhtilal?!
Bu halk ile mi?
Bizim için?
İmkansız

Her şeye yeniden mi başlamalı?
Ters bir selam ile sahneden ayrılmalı mı?
Sunaklarda Oidipus'un kardeşinin liğme etleri
Asıl dik kafalılık aptallığa işaret!

İntihar güzellemesi saatleri
Acı ruhun zerrelerinden yansıyor
Bu gece mi ?
Belki yarın?
Bir gün mutlaka

Vaktalı ceket giyip, cebimde kalemle geziyorum diye

Sen beni Kvasir sanamazsın!

Bünyamin Tumlukolcu

İstek

Birden olmalı her şey
Henüz daha yıkılmadan Anadolu
Tutup elinden Akdeniz'e götürmeliyim seni
Bir portakal ağacı altında oturmalı
Sen yorgunluğunu atarken üzerinden
Ben seni izlemeliyim
Birden hazırlamalı çantaları
Bir trene bilet kesmeliyiz
Kars, Ardahan, Kayseri, ...
Neresi olduğunu yolculuk bitince anlamalıyız
Henüz Marmara kurumadan
Boğazı izlemeliyiz
Beklenen deprem gelmeden
İstanbul'u adımlamalıyız
Edirne'den tutup Diyar-ı Bekir e doğru
Otomobil yolculuğu yapmalıyız
Sen nazlı nazlı şarkılar okumalısın
Ben nağmelerinde hülyalara dalmalı
Henüz daha vakit varken
Birden öpmeliyim seni
Kuşlar göçmeden, çiçekler kar altına gömülmeden
Saate bakmadan, birden
Sessiz fakat derinden sevmeliyim seni

Bünyamin Tumlukolcu

Kabullenif

İt bağlasan durmaz bir ömür
Biz nerenin insanıyız bayım
Nerede sırtımayız, ötekileşmeyiz
Yüzüme baktım, kum vardı
Doğanın makyajı sefilliğin alışığı hani
Sahi bayım biz nerenin insanıydık?
Nerede göze batmazdık
Tek düze ömrün ışığı bir ceket bir kalem
Uzun uzun bakardık ya insanlara
Kargaları dinlerdik
İnsanlar için hayallerimizden vazgeçerdik
Bize hangi kuş yanaşır?
Üstümde diyorum üç yüz altmış beş gün kış
Üç yüz altmış beş günlük mont
Yalanlar yaşıyoruz
Kaç aylıkken küpelenmişiz
Aşılarım tamam mı bakmadım karneme
Saçlarımın ucundan
Ayaklarıma kadar
Kırk yılın görmüş geçirmişliği ile baktım
Kendimi tanımadım
Beş kırık kaburga, el dikişli gömlek
Çalınan hayal, bir halta yaramaz şair dili
Ve tabi belediyeden işaretlenmişliğim
Biz nerenin insanıyız bayım
Hadi dönelim çöplüğümüze
Bize büyük gelir böyle güzel şeyler

Bünyamin Tumlukolcu

Kanama

Yolculuklar gürültülü kalabalıklara, kalabalık sessizliklere
Varacağım yere ziyafet diyorlar
-Bilmiyoruz(lar)-
Onlar dua ediyorlar yolda yarınlar için
Geçmişe sövüyorum kaç asırdır
-Görmüyoruz(lar)-
/Gönülsüz yürüme,
yıkılacaksın
sevgisizlikten/
...kanıyorsun,çık yola
...yol yanmış
Kan da ziyafet birilerine,
Belki
de
Benim tutkularımı sürerler masanın üzerine
Kendi kanımı dökmeliyim
Maskem sırlısıklam...
Sesimi kaybettim
...çıt!
...dur!
Sesim!
Ver bana!
... Bulamadım, bulamıyorum
...hesap yap!
Söz verdin
Sen o ziyafette de kendi istediğini yersin
"Sevgi" dese sofraya "Acı" istersin
Sevgiyle bir akşam uyumadan öleceksin
Kibir seninki!...sevgi hangi dilde?
...beni anlamazsın(ız)
...kanıyorum!
Acı
gerçek
...kibir diyor zevzek,sevgi hayal!
...acı gerçek
Sesin yok,sözcükte anlamsızsın
Telaşın yazdan kavurucu
/Hesapsız tek adım atmazsın,
dedi,
biri,
bir gün
/Kanımı alıp pazar yerinde satıyorlar
Bir gün teşekkür etmeden
...sualsiz...
Bırakın beni dinleneyim
Yaşamak ölüme gün saymanın diğer adı
Güzellemeleriniz kalsın
Herkes,başkalarıdır
Yaşam,düşündüklerindir
Kulak verin sözlerime
Bir deli akıl sizinkisi

Kibrin ve sonsuz isteklerin içinde gülerek ağlayan çocuklarsınız
Yokuşa gidiyor medeniyetiniz
Hırsınız kendinize çevrilmiş namlunuz
Gülerek yıkılıyorsunuz
İskeleniz yanıyor,yola çıkın,hadi
Bir
İki
Güm!
Sabah güneşi,
gördüm,
maskeniz yatak ucunda...
Sus!
duymasınlar
...ölüler en mutluları
...anlayacaklar
...çık hadi
...hain olacaksın yine

Bünyamin Tumlukolcu

Kangrev

Sevdayı hükme bağlamışlar
Sevdalılar mahpus
Kavgaları bavullara toplamış
Uzun yollara gitmiş sevda şiirleri
Şehrimde boğuluyorum
Biliyorum bir yerde benden konuşuyorlar
Belki bir çocuk parkında
Bir sokak kavgasında
Bir şiir dizesinde
Yahut puslu Ankara'da
Satılmış İstanbul'da
İhanet şehri Adana'da
Duyuyorum küçümsüyor birileri
Dudak kıvrımlarından kan damlar gibi

Bünyamin Tumlukolcu

Konuşma

Kabul et beni, bilirim sen ki daha önce de dünyayı
Sevinciyle, acısıyla kollarına sardın!
Ne çok, ah!
Bu vazgeçmiş benliğimin etrafını
Bir alay çocuk sardı apaydın!
Duyumsuzum
Ey sevgili el!
Öylesine Tanrısals!
İki göz oda cennettir kutsal
Ve burada!
Tozlanmış, eskimiş bir adam
Nasıl olurda bir haz ürpertisi beni kavrar!
Çatısı delik bir ev!
Burada yattı bir çocuk, sıcak yaşamla
Narin göğsünü doldurmuş ihtişamla
Ölü bir adam olarak kalktı
Bahar aylarında dirilen ağaçlar gibi
Fakat ruhunu unuttu, uçurdu hislerini
Kavuşalım o zaman cennet taamına!

- İlâhi adam!
İşte sana bir kadın/ silüet ve büyük gizle
Yaşamında ilk defa mı karşılaşıyorsun?
Aptallığın Tanrısı, dünyayı içinde devineniyle
İnsanı kafasında ve yüreğindekiyle
Büyük beceriyle tanımlamaya yaradı mı?

Bırak bunu!
Öyle olacak!
Öyleyse durmayalım sevgiyi görmeyip
İntiharın kudretli kollarına bırakalım kendimizi!
Bir duygu için, allak bullak içime
İsim ara ve bulama
Sonra bütün duygularıyla dünyada dolan
En yüce sözlere sığın!
Ve beni yakan bu ateşe,
Sonsuz, ebedi denemse,
Şeytani bir oyun mu?

Horlan sevgi aşkına!
Cehennem aşkına!
Daha kötü bir ilenç bilsem,
Onu sırtıma giysem, söylesem
Döndüm kendime!

-Yedi saatlik huzurun olsa,
Bağlanır mıydın kendine, yaşama?

Yedi saatçik huzurum olsa, insan olsa
Gerek kalmazdı şeytana
Aşk ve yaşamı arzulamak için!

İnan bana kimi doksan yıl yaşar
Bu sert ve anlamsız yaşamı
Kimi yüzünü devirmiş tutunur
Bu bayat mayalı hamuru hazmedeni ara da bul!
İnan bana, bütün bunlar
Anca bir Tanrıya yarar
Kendisi sonsuz nur içinde
Zifiri karanlık getirdi bize
Oysa dilerim sadece
Sevilip sevdiğim tek gece ve gündüz

Bünyamin Tumlukolcu

Meryem Birkan Hanım'ın Dostluğuna âcizane bir hediye

Sahipsizliğin dehlizlerinde elinde meşale gezdiren
Sağanak yağmurların dulda sığınağı
Hissiz çocukların şevkat anası
Ve umudun gizli tapınağı
Sen
Ki
Onlar(a)
Kim(se)

/Helenistik bir dönem atılımıyla
Rezillikler çağında
Büyüksaat edası endamında/

Yolusun yolsuzluğun
Hisisin hissizliğin
Çelik zırhlılar arasında direnen insanlığın
Başak yumruklarısın toprağa vuran

Bünyamin Tumlukolcu

Mesai Başlangıcı

Sabahın konak tutmaz saatleri
Güneşin doğmaya yüz tuttuğu
Uykuda olan amaçsız insanlar
Koşuşturması olanlar
Asıl soru ne için koşuşturanlar?
Geceden kalma terkediliş
Ansızın istenmeyiş, buz kesikleri vücudumda
Havayı kesen soğukluğuyla uyuduğum kanepeler
Kadınlar ve yalnızlıklar
Gelip giden düşünceler
Ankara savaşını Beyazıt kazansa ne olurdu?
Amerika Hiroşima'ya atom bombası atmasa
Arap baharı hiç olmasaydı mesela
Yahut Ekim devrimi
İntihar edince insan rahata erer mi ?
Kedilerin evrimin en üstü olduğunu düşünüyorum
Bokunu temizliyor inşanoğluna
Bulvarlarda bulunan ağaçlar
Sıkılmıyor mu yalnızlıktan?
Kadınlar hep hevesini elinden mi alıyor?
Bu mu onların işi bu yaşamda?
Yormak,terketmek,kırmak.
Cam kırıklarını kim koydu kafatasımın içine bir bilsen
Sabah sabah kan doldu gözlerime
Burnumda kanar az sonra
Kahvaltı yapmış mıydım ?
Kahve nasıl bir şeydi ?
Sanırım yeniliyordu
Yorulduğum !
Düşünmeyeceğim artık
Bir bağırsam rahatlatır aslında
Buradan Ankara sokaklarında yankılanacak kadar
Tüm hafta boğaz ağrısı

Bünyamin Tumlukolcu

Nakiş

Nakiş öğrenin iznedin-

/çiz havada bir 'herkes' iki elle sonra hepsi yere!

Herkes, işkence demektir bu deyiş başka nedir?

Âlemi yaşatıp ölümü ayırıyorsam kendime, alem içre bir aykız ölüm sunmakta kadehte.

Yun, eğil, gel secde et mirac'ına.

O vuslat ki yaşamda namümkün canına.

Bünyamin Tumlukolcu

Notre Dame

Ey ayrılığı andıran yakınlık
Ey susuş...
Şeb-i hicran sanırsın adımlasam şehri
Çeksin beni zincire,vursun başımı
Aşık olduğum halkın kavgasıdır bu

Toplasın ne varsa gelsin üstüne
Dönersen namertsin davan yolundan
Yağlı kurşun edası bir mısra İttihat'tan kalma;
Kaldır başını bak, ay harap ediyor geceyi

Gramofon'da ince saz Rumeli'den musiki
Gam keder pür cefa
Şanıdandır vuruşmanın yalnızlık
Kim ne anlansın;bir çocuk gülümsemesine kurşun ağrısını

Bak sesleniyor sana ufuktan Sinân
Çeşmelerden Bâki
Her kahve bardağın Nâbi'den hatıra
Bak dinle adım sesi bu;
Gökten yıldız gibi inen çocukların ayakları
Bir büyük çağ yangını inançtan doğan
İlk artçı depremde şarap testisi nesi?

Ey isyanlarımdan sonra sığındığım şevkat anası
Ey konuştuğum her cümlede düşünce arası
Benimle taşıyan olur mu inancımı?
Sırtımda taşıyamazken paspal bir gömleği
Sırtlayabilir miyim onlarca hayali
Yanarken Notre Dame edasıyla sinem
Bir mısra şiir ile serinleten olur mu?

Bünyamin Tumlukolcu

Olmasın

Aşağılanmış insanlıklar toprağı
Sulanmış acı pınarından
Su kanalı yoluyla çalınarak
Dokunmak parmakları kirletir
Çiçekler kan kırmızı
Meyveleri kezzap ağrısı
Kadınları zehirli, gökyüzü parmaklık
Kaldır başını
Gömlek lekesi baş eğerek gizlenmez
Bir türkü söyle, ıslık eşliğine uygun
Yalnızlığından gururlan
Zemheride güller açtır
Baharlarının karlarını gizle
Telgraf telleri yar sözü taşımaz sana
Gurbet yurdundur/olsun
Bir gülümseme görme/olsun
Güzel pirim yazmış bir yazgı
Gözün yüksekte olsun. Olmasın!

Bünyamin Tumlukolcu

Otoşiiir

Zemherinin bir yıl bitimi doğumum
Doğuşum; yalın atlılarla bulvarla inişim
İlk ayak basışım toprağa
Toprak çorak demirci ocağı gibi sıcak
Dizlerim kanlı bir zaman öncesi
Düşmüşüm ya koşarken aklımda değil acı
Kahkaha evveli bolca yaramazlık
Sıcak mevsimler sıcak
Sıcak kaldırımlar, kiremit duvarlar sıcak
Okudum buldum okudum sayfa sayfa
Tozlu masal sevdalılarının kılıçlarıyla yazdıklarını
İnandım döğüşüm düştüm
Kadınlar tanıdım sevdim konuştum yattım
Bir kadın aldattım
Yaptım evet yalan söyledim
Sebepsiz söyledim yalanımı
Kadınlarımı kıskandım, arzuladım
İçtim her gece içtim
Yıldız saydım hayal kurdum ve bir kadeh daha
Acımasızca içtim
Kalabalıklara karıştım dans ettim
Her biri kuğu gibiydi dans ettiklerimin
Şiir yazdım küçük yaştan beri
Söz konuştum ağaç diktim hayvan sevdim
Yürüdüm yürüdüm
Ayakkabım delinene kadar yürüdüm
Aç kaldım ve yedim
Kırmızı şarap yanına bol gülücükle servis etlerden
Çizerdim bir zamanlar sonra vazgeçtim
Yer kaplayan anlaşılmaz tabloları
Aldatıldım da aslında fakat söylemem ismini
Bir kadın de ona heves katili
Balık tuttum
Pul pul parlak balıklar
Kaçtım bir süre sonra kalabalıklardan
Ne cami ne kilise ne de havra
Ayak basmadım, küstüm
Halk pazarlarında tuttular beni
Sıkıştırdılar koşarak kaçtım
Bir kilo elma rakı yanına ne de iyi gider
Televizyonumu kırdım yakında
Delirdim attım pencereden asfalt kaplı sokağa
Hasta oldum ciğerlerimin yangını vurdu
Her sabah beş sularında kanlı bir ağrı ile
Doktora gitmedim inat ya işte inat
Kuş besledim öldürdüm bakamadım
Köpeğimi terk ettim bir çiftliğe
Kedimin camdan düşmesine sebep oldum
İnsanları korkuttum
İnsanlardan korktum
Pencere pervazına kaldırdım
İsmini hilal koyduğum fesleğeni

Kitaplarımı dağıttım gördüğüm ocuklara
Bir ağaç diktim tutmadan terk ettim
Yaşamak bu ise yaşadım
Henüz lmedim fakat yakındır bilirim
Kadın memesinden süt emer gibi emdim geceyi
Bavulumu alıp çekip kapıyı çıktım gündüzden
Kendi kendimle konuşmak için aynalar aldım
Kiloyla tütün
Gümüş nallı atlar gibi geçti zaman
Bir şair dolaştı bağır bağır şiir söyleyerek
Sonra yedi bir kurşunu/ kurşun mertliği öldürdü
Düştü şair siyah bezler alarak üstüne
Atlılarda zaman kayboldu ufukta
Bekleyin gümüş nallı zaman atları
Atlar! Atlılar! At

Bünyamin Tumlukolcu

Öl(dü)(ler)

İnsanın konuştuğunun çoğu,düşüncesinden kesilenlerdir
Dedi biri bir zaman
Saydım
Sıfır büyüktür birden
Sıfır olabilmek için geçmiştir birinden
Birden
Kendinden
-Tanrı kadar yalnız ve köksüz bu çağın insanları-
Dikenli elbise giyerim
Her nefes can yangını getirsin diye
Ezberimde hiçlik metni gözlerine bakarım insanların
İnsanlar
Yığın(lar)
Yüz bin asır öncesinden açlıkla;
Dinamikleri sevginin
Elimi uzatsam dağılacak
Ellerim başımın üstünde zamanı sayıyorum
Yaşamda ölümü dilemek ne denli kolay

/Varoluşun güz mevsimindeyiz bayım,dökülen gazeller genç bedenlerdir./

Hezarfen'in kesilmiş kanatları
Galata mezarlığında.
Gazete haberinde rayların kızıllığı konu

-Kan nedir?
-Beyaz önlükte modern desen
Mavi üniformada madalya

...
Kan, bizim coğrafyada feryattır bayım

/Bir sofraya kurulur
Baş köşe kavgası tutuşur
Kadın ve çocuk,genç,yaşlı ve hayvan bu kavgada aç kalır/

Yarın dünden daha karanlık
Güneş hangi cenazeye doğacak?

Bünyamin Tumlukolcu

Ötzi

Kışı ılıman geçen coğrafyada
Adımlarım sokakları buzla tanıştırıyor
Kalabalıklar içinde yalnızlığın şovalyeliği
Ötzi miydi yoksa kimliğim?

Bünyamin Tumlukolcu

Öylesine Biri

Gecenin vurdumduymaz dakikaları
Tanınmamış simalarda ölüm bildirileri
Kayıplar masada
Dinliyorum
Zamanı zamanında boğar
Bir hıçkırıkla öylesine bir kadın
Mevsim kış
Savunma düşüyor
Hatıralar hatırayı zorlar
Yaşamın diyalektiği kayba bağlanır
Dakika saati saat günü katleder
Bir kadın ağlıyor
Bir gece üşüyor
Bir mevsim toprağa karışıyor
Şair acının kokusuna gelir
Şahidim sonsuzluğa, göz yaşına
Şahidim antik çağlardan süregelen
Amansız gidişlere
Birden ve saşmaz döngüyle
Bir kadın büyüdü gördüm
Bir kadın ölünce.

Bünyamin Tumlukolcu

Qualia

Yaşamın tüm diyalektiklerini tartışmaya açalım
Yeni kaleme alınmış bir şiirde
Akan bir suda örneğin, değişen sıcaklıkta
Ve yürekte gizlenen qualia
Algılananda değil algılayanda bulunan
Ve şimdi bir şiirdir yüzün anti materyalist kavram olarak

Bünyamin Tumlukolcu

Reddiye

Uyumla kâinatı kendince
Bir çocuk bakışı yassı
Uzakta kal ve bilinmez
Bilinmezliğinle mükemmelliğe eriş
Sahaf tozlarının arasından gülümsemeni yakalarım
Bir somun arası tarla domatesi
Sıcak toprak yalın ayak cabası
Bu adam dağ bayır gezmiş sahile çökmüş
Muntazam bağlamış kravatını
Kalemimi gömlek cebinde taşımış
Gizemin şairine dönüşmüş
Cehennemden içinden bir övgü bu cennet taamina
Senin gelmeni beklemiyorum
Ki gelecek olsan kaçırım
Ben dağınık, kent dağınık, şiirlerin, kitaplarım dağınık
Karşılayamam seni akıl dağınık

Bünyamin Tumlukolcu

Sınav

Tarihçilerin ve doğanın en yanlış sorusu şuydu;
İnsanlar nasıl modernleşmiştir?

Yıl, ikinci milenyumun ilk çeyreği
Haramiler, kırkın üzerinde artık sayıları
"Gülü ararken dikenini sev-dirilen" kadından
Erkek ölümünden konuşuyoruz, ormandan
Akıllı tahta önünde hayalinden korkan çocuktan

- Ekmek kulübesinden maaşını düşünmeden ekmek alabilen
Tapu almış sayılacakmış yaşarken cennetten
Meclis kararnameşi bu yönde -

Çıkarın kağıtları !
En dar zamanlı sınavı yapacağız
Herkes harbi cevap verecek
Gün ortasında gece yaşatan sorulara

Bir, kadın ölümleri temizler mi namusları?
İki, gençler neden bilmezler eski zamanları?
Üç, Reis-i Cumhur az binse beyaz renkli uçağına
Döyar mı bir ailenin karnı?
Dört, sokaktaki hayvanları belediye reisi neden öldürmesin ki?

Nerede kalmıştık? Tarihin saçlarını ağartırken günümüz
Bütün okumuşlar ile bile muhbirler ve vatan haini
Utanmadan dünya yuvarlak diyorlar
Hastalık, Allah'tan değil virüsten diyorlar
İle bile vatan hainleri bunlar ve muhbirler

Hal ve gidişat tüzüğünde bilim getirmek yasaktır sınıfa!

Bünyamin Tumlukolcu

Sır

Sana bir sır vereyim mi bayım?
Her şeyin sorumlusu insan.
Gel kaldıralım insanı doğadan.
Ya da alalım hepsinin o mükemmel egolarını.
Konuşmayı öğretelim hepsine.
Dinlemenin lezzetini,
Anlatalım hatalarının olduğunu.
İşte o zaman ne dert kalır ne tasa.
Bu ikimiz arasında bir sır.
Sen anladın sıra onlarda.
Bilmem kaç asır sonrasında.

Bünyamin Tumlukolcu

Sisiyphos

Bu yıl bitmeden sıcak ölümü kucaklayacağım
Hissediyorum burada
Yakın ve sessiz bir nefes
Dakika sayıyorum ve hüzün
Yaşamak, Sisiyphos cezasına çarptırılmak
İntihar güzel bir kadın göğsüne uzanmak

Bünyamin Tumlukolcu

Soru İşareti

Yağmuru özleten gece,suların karardığı anda
Babaya dargınlığın hissidir belki de baba olma isteği
Kanımda çocukça bir telaş
Büyümenin doğası ile çağın yansıması arasında
/Bir vesikalık fotoğraf kitap arasında küflenip düşen/
Anlıyorum ki; göğe bakmak idamlıkların işi

Bünyamin Tumlukolcu

Şey

İş bu ya adamın elleri açık en garip kısmı Tanrı'ya
Çıkarıp cebindeki kitabı tükürdü tüm sayfalarına
Paris'in sıkıntısı bu gece
Baudleaire'den selam ile
Maldoror'un şarkıları metaforum
Comte de Lautréamont'tan armağan
Varoluş?
Anlam kazanır dudaklarından dökülen birkaç hecede

Bünyamin Tumlukolcu

Tarihsel Anımsama

Ardında bir evren bırakmış
Önünde bir yol
Gidiyor geliyor, gidiyor geliyor
Bir kadın ölüm kararını tartışmaya açıyor
Prenses Ariadne, Theseus'u aşık edip kendine
Aegeus' u evlat acısıyla başbaşa bıraktı
İzafiyet yürürlükte
Doğrusal olmayan hayatın keskin tanımı
Evreni ardına alan kadın tarihsel anımsamalar yaşatır
Ki vazgeçiş tartışmada hâlâ

Bünyamin Tumlukolcu

Yaşamak

Ruhumun vestiyerinde asılı insan cesetleri
Taşımak hamal misali harikulade fenni keşifleri
Şahlanan abeslik çağı
Uçurup Zeplin'i kuşları eski bir makinenin burukluğunda bırakan
Atlantik'te Bremen vapurunu işitilmemiş hızla kaydıran
Hava azotundan suni gübre
Gübrede bomba yaratan
Altın gözlüklü, kenevir saçlı golf sevdalıları
Bir yanda ölümü kimlikleştirmiş insanlar
Savaş artığı ağıt besteleri
Tecavüz kadınları ve ürkek çocukları
Kamusal intihar gereksinimleri
Ve kuşlar, eski makine burukluğunda kuşlar.

Bünyamin Tumlukolcu

Yürürlük

Çıkın ismine ev dediğiniz mezarlıklarınızdan
Soyun soylu görünmek üzere dikilmiş elbiseleri
Akdeniz'de fırtınaya yakalanan gemilerin
Soğuktan donan ısıklarına şahit olmak için

Gecenin üçüncü konuşmasında tezatlık
Akdeniz'de de soğuktan donardı insanlar Pleistosen çağında
Bir de şimdilerde ...

-
Saat tam on iki elli beşte
Ney üşür kânun patırdar udlar oldukça keman ağlar
Giymmiştir bir baba mirtal görevinde
Bir göl, havada yazın sonbahar ile kavgası ve göl

Ölüm derinlemesine işlemeli taçlı şiiirdir
Şimdiye dek ölünmemiş kentin üzerinde
Hiç değilse şu köşedeki ağaç için gerçektir sözlerim

-Sayın Padişahım, öğrencilerim ve kedim/ suçludur, dağıttıkları için yaşama sevinci

Bir yelek giymiştir değil mi?
Eski zaman intiharlarından hatıra
Tarih çalışır utanmaz edasıyla
Omuzunda simurg taşırken
Umut satmakta yarışır
Bir fahişelerle bir de ulu padişahlarla

Kim ne derse desin, kendini asacak bir zaman sonra !

/ Bir tren daha kalkarsa cinnet basar şehri... /

Dağa çıkıp kurda dalaştım beni korkuttu burjuvada fino
İsa golgota tepesindeyken yanındaydım
Şimdi elimde Luka incili
Musa bugün benim yüzümden küstü Tur-i Sina'ya

Gece sıfır üç elli altı
Chopin'in yedi numaralı valsiyle balkonda belirdi
Aynı görüntü Akdeniz'de çöktü
Çöküntü
Çürüntü
Çürük
Çürük bir görüntü
Çürüyen insanlarda yansıyan görüntü

Chopin ud çalabilirdi Taşköprü'de bir meyhanede
Yazık
Bir ben üzüldüm
Bir de padişah

La ilahe illallah Kanunî Süleyman öldürdü oğlunu

Yine böyle bir Akdeniz vaktinde

Külli nefsin zâikatü'l-mevt
Yirmi yedi Ocak bin altı yüz otuz beş
Nef'i de soluk kesildi

Ve yedi kıtada yankılanan ses
İntihar yürürlük meselesi hala !

Bünyamin Tumlukolcu

Yürüyüş

Yaşam kutsal sunaklarda kurban edilmişken,
Gökyüzünün suya yansıması, irkitir!
Her yeni adım bir öncesinin izini taşır.
Aşk, öfkeyi barındırır varlığında.
Bendeniz eskiye hayran adam
Tozlu hatıralara aşına
Adımla şehri adımla!
Ezilsin ayakların altında öfke
Bağır birikmiş kini ve taze öfkeyi!

Bünyamin Tumlukolcu

Zaman

Önünü alamıyorum bulvarlarda akan insanların.
Kedimin oyun saatinde hapsolmuş zamanın,
Bunca şeye ne oluyor?
Ekseni kaydı dünyanın bilmem kaç santim.
Yeni sözleşmeler imzalandı.
Film afişleri asıldı caddelere.
Kuşlar türedi farklı cins.
Kavrayamadım.
Toparlanmış tüm heybetiyle,
Üzerime geliyor borazanlar eşliğinde.
Buzlarım çözülür.
Bir gazel yeşeriyor.
Kavgalarım birikti bir vakittir.
Saklı kutuyu açmadım.
Pullarımı silmedim.
Heyecanlı değilim korkmuyorum da.
Bir şey tarafından ele geçiriliyorum.
Nakış, nakış sözlerle.
Özle, yürekle, akılla, bilekle.
Geçirgen bir yansıma karşımda duruyor.
Görüyorum, duyuyorum var ve burada,
Biliyorum!
Uzatıyorum parmaklarımı, kayboluyor.
Sarkaçlı saatlere takılıyor sonra gözüm.
Sövüyorum, kızıyorum hatta küsüyorum.
Bilmiyor, anlamıyorum.

Bünyamin Tumlukolcu

Zamansız Bir Deneme

Babil sokaklarında yalın ayak, kâhin peşinde mi koşmalı?
Zigguratlar da insan mı yakmalı?
Bir geçitte milyon orduya karşı.
Hem de yalnız bırakılmışken.
Yalın kılıç savaşmalı mı?
Göğsünü lanet bir kartala mı parçalamalı?
Modern zamanın Kudüs'ünden de mi kovulmalı?
Nasıl yaşamalı insan?
Baylar ve hanımlar!
Bir ruh nefretten arınamaz.
Gözyaşı pınarında yıkanarak,
Pejmürde bir bilinç.
Çorak topraktan umut yeşertemez.
Hadi kalkın devirelim şu çağı.
Yüz alalım cenk edelim!
Ayna bana beni hatırlatmaz.
Anlamamak çağımızın tarzı.
Tarz demişken, takım elbise saklar mı insanı?
İyi giyin, iyi konuş, yaş-hayat, tecrübe – yaşam.
Tecrübe, kazıklardan kazanılan,
Kaç yıllık yaşar insan?
Düşünmek, intiharın burjuva tarzı.
Çok eski zamanların hikâyesi bu!
Çağlar öncesinin,
Bir dengesi vardı dünyanın, rengârenkti.
Ve insan evrimleşti...

Bünyamin Tumlukolcu

Zerdüşt Yanılgısı

İnsanın kubbesini tutan direkler.
Biri var iken diğeri olmaz,
Olsa da biri biriyle hiç anlaşılamaz.
Her gün bir vakit, camellia sinensis.
Vakit dedim, ya vakit!
Otoban kavşaklarında kadın bedenine ödenen nakit.
Hiç sorulmaz ya, besine karşın beden.
Alın size soru,
Bir parça ekmek için neden beden?
Çocuklar var ki ÷lkemin coğrafyasında.
Etleri bir kadeh şarap yanında servis.
Tanrı öldü demişti Zerdüşt, bu yanılgı!
Eşhedü şahidim!
Tanrı asıl bu çağda boğazlandı insanlar tarafından.
Manşetlerinde gazetelerin Natı Şerif,
Kendi kendini ilan eden peygambere yazılan.
Bir savcı gördüm evvelinde dünün,
Themis'i sunuyordu zevk sofralarına.
Bulvar önlerinde bir ağaç gibi izliyorum olanı.
Bir kurtulursam köklerimden,
Yalın kalem harbe gireceğim.
Yazı ebemkuşağı altında konuşulur.

Bünyamin Tumlukolcu